

“Ik hield zielsveel van mijn dochter maar de laatste tijd kon ik me niet van de indruk ontdoen dat die liefde eerder het meisje van weleer betrof dan de vrouw die ze geworden was. Laten we wel wezen, behalve het feit dat ze geslachtsrijp was, was er niets mis met haar.”

“Ik werd doodmoe van al dat gespartel tussen hart en rede. Op de keper beschouwd is lust minder vermoeiend dan verliefdheid. Lust bedwing je door consumptie, verliefdheid wordt er enkel door aangewakkerd. Althans in het begin want naarmate verliefdheid tot liefde wordt ingekort, zoekt de lust het alweer elders.”

Peter, een uitgeholde boekhouder met een ego ter grootte van een verschrompelde rozijn haakt zijn geluk aan de liefde van zijn dochter en aan de toog die hij deelt met zijn voetbalmaten. Hij wil vooral met rust gelaten worden. Dat lukt aardig ... tot zijn dochter besluit te trouwen en haar pedante verloofde en diens hooghartige familie zijn dobberende leventje met enkele brutale golfslagen doen kapseizen. Net wanneer hij dreigt te verzuipen krijgt hij hulp uit een onverwachte hoek. Een zieke geest en een absoluut amorele grap lijken te volstaan om have en goed te redden.

**Een meesterlijke roman, flink gekruid. Spannend, pittig, schalks... maar (lichtjes) verontrustend.**

**Wim Urgel**



Over **Koorddansen in het zand**:  
Nominatie Hercules Poirotprijs 2014

Lukas de Vos - Knack.be:

“Literair is *Koorddansen in het Zand* een verademing (...). Erauw schrijft niet over wraak, uitsluitend over onweerstaanbare drang. De illusie van het moment. En dat tilt hem hoog boven de doordeweekse thriller.”

Annelies De Becker - Newsmonkey.be  
klasseerde *Koorddansen in het zand* onder de titel “Deze 30 geweldig goede boeken willen wij onder de kerstboom vinden.”

UITGEVERIJ  
**KRAMAT**  
www.kramat.be

GERT ERAUW

de grap



Suspense KRAMAT

# de grap

GERT ERAUW

KRAMAT  
*Suspense*



**Gert Erauw** (°1965, Antwerpen) is van opleiding jurist. Sinds 2008 woont hij in Bourgondië waar hij samen met zijn echtgenote “Chambres d’hôtes le Meflatot” uitbaat en zich toelegt op het schrijven.

#### Eerder verschenen

**Het Plan**, roman, 2007,  
uitgeverij Davidsfonds/literair  
**Uit Balans**, roman, 2011,  
uitgeverij Kramat  
**Koorddansen in het zand**,  
roman, 2014, uitgeverij Kramat  
**Prinses Frutslala in de wolken**,  
kinderboek, 2014,  
uitgeverij Aureline

Gert Erauw

*Dit verhaal is waargebeurd.*

*Op vraag van de overlevenden werden de personages aangepast.*

*Uit respect voor de overledenen werden ook de feiten veranderd.*

*“Roof een vrouw, wanneer je hart het je beveelt!”*

*Zo denkt de man; de vrouw rooft niet, zij steelt.*

*“De Vrolijke Wetenschap”*

*Friedrich Nietzsche*

*Met dank aan:*

*Bouboule de poes voor de onvoorwaardelijke steun vanuit de mand op de schrijftafel.*

*Rémi Bourguignon voor de portretfoto.*

*Linda & Peter voor de kritische lezing.*

*Luc Pay voor de inhoudelijke opmerkingen en grondige verbeteringen.*

## Psychopathie & functionele psychopathie

Niet alle psychopaten zijn bloeddorstige moordenaars. Bloeddorstige moordenaars daarentegen zijn doorgaans psychopaten.

Psychiater Hervey Cleckley beschreef in 1941 de stoornis in zijn boek *The mask of Sanity*, geïnspireerd op de eigenschap van psychopaten om met een masker van normaliteit hun psychische stoornis te verbergen. Cleckley somt zestien kenmerken op die een (functionele) psychopaat kunnen ontmaskeren:

1. Oppervlakkige charme & normale tot bovengemiddelde intelligentie.
2. Afwezigheid van wanen en irrationeel denken.
3. Gebrek aan angst; verbale souplesse en kalmte.
4. Afwezigheid van plichts- en verantwoordelijkheidsgevoel.
5. Leugenachtig gedrag en onbetrouwbaarheid.
6. Ongepland antisociaal gedrag.
7. Antisociaal gedrag met inadequate motieven.
8. Slecht beoordelingsvermogen of falen om te leren uit ervaringen.
9. Pathologisch egocentrisme en afwezigheid van genegenheid en gehechtheid.
10. Afwezigheid van diepe en blijvende emoties.
11. Gebrekkig zelfinzicht en empathisch onvermogen.
12. Ondankbaarheid voor vriendelijkheid en vertrouwen.
13. Grofheid, vulgariteit, stemmingswisselingen, streken voor entertainment.
14. Geen geschiedenis van echte zelfmoordpogingen.
15. Onpersoonlijk en triviaal seksleven.
16. Ontbreken van een levensplan en een geordend leven, behalve voor destructieve doeleinden.

Psychopaten die op volwassen leeftijd geen gewelddadig gedrag meer vertonen, worden aangeduid als functionele, hoogfunctionerende of prosociale psychopaten. Doorgaans hebben ze ook leuke kanten. Ze zijn charmant, welbespraakt, verbaal intelligent en optimistisch, bezitten behoorlijk wat doorzettingsvermogen, blijven koel onder druk en zijn meedogenloos als het erom spant.

Zo bekeken pluk je meteen iemand uit je kennissenkring.

Uit onderzoek bleek bovendien dat deze psychopathische trekken in sommige beroepen tot succes kunnen leiden, zoals bij advocaten, journalisten, managers, chirurgen en soldaten.

Voeg er gerust politici, bankiers, deurwaarders en telemarketeers aan toe. Die laatsten vooral vanwege hun doorzettingsvermogen.

Banketbakkers horen er dan weer niet bij. Yogaleraars evenmin.

Kevin Dutton, onderzoekspsycholoog bij het Departement van Experimentele Psychologie van de Universiteit van Oxford, voegt eraan toe dat een functionele psychopaat niet iemand is die anderen genadeloos afslacht, maar wel over lijken gaat wanneer hij dat wil en liegt met een brede grijns op zijn gezicht. Zo gesteld, lijkt functionele psychopathie echt wel 'functioneel', een handigheidje dat je bovenhaalt als het je uitkomt.

Of functionele psychopathie een persoonlijkheidsstoornis, een persoonlijkheidstype, een spectrumstoornis of juist een evolutie is, weten we niet met zekerheid. Maar recent onderzoek toont alvast aan dat psychopathie mogelijk het resultaat is van natuurlijke evolutie. De griezelige vraag is of het om een neurologische afwijking dan wel een biologische vooruitgang gaat.

Het onderzoek loopt sinds 2016.

- 1 -

**Z**wart, alles was zwart.  
Hij opende de ogen en alles bleef zwart.  
Lag het duister in de verte of in hemzelf? Was de wereld donker omdat er licht ontbrak of omdat het in zijn ogen was gedoofd? Hij schudde vertwijfeld zijn hoofd waarin terstond een bom explodeerde.

Scherven krasten tegen de binnenkant van zijn schedel en hij duizelde.

Hij perste de oogleden op elkaar.

"Godverdomme!" was zijn eerste woord. Het stokte in zijn keel.

Instinctief wilde hij naar zijn hoofd grijpen maar de handen volgden de impuls niet op. Waar waren zijn handen, zijn armen?

Een wazige paniek be kroop hem en zijn lichaam verkrampde. Hij hapte naar adem, probeerde zijn mond te openen, de lippen kleefden op elkaar. Enkel door de neus vond hij zuurstof voor zijn hersenen. Secondelang ademde hij gedachteloos, roerloos, angstig.

Hij dwong zijn ademhaling in een vertrouwd ritme en vond zijn handen achter zich, vastgevroren, zo leek het. Zijn benen staken immobiel onder zijn lichaam. Hij probeerde zijn spieren commando's door te geven en voelde ze flauw samentrekken.

Hij riep en bleef doof voor de klank. Was hij niet tot roepen in staat of was het horen dat hij niet kon? Hij probeerde met zijn tong

zijn lippen te bevochtigen maar likte halverwege ergens tegenaan, er zat iets in zijn mond, een prop.

Minuten kropen voorbij voordat hij een gedachte kon afmaken.

Hij was gebonden aan handen en voeten, had een prop in de mond en een doek voor de ogen. Hij zat. Op een stoel wellicht.

Hij trachtte zich los te rukken maar zijn ledematen, zijn hele lijf leek versteend.

“Godverdomme,” probeerde hij en opnieuw een duizeling, een oprisping.

Zijn maag keerde, hij kokhalsde en een korzelige brij kroop door zijn slokdarm omhoog. Hij proefde gal en zoet en bitter. Zijn maag kromp samen en hij onderdrukte de neiging om te kotsen.

“Mijn god,” dacht hij en huiverde. Door de prop zou hij stikken in het braaksel. Hij slikte moeizaam de gezoete gal door.

Zweet parelde langs zijn slapen. Hij was gekneveld en geblinddoekt maar het waar, het waarom en het hoe bleven onbeantwoord.

Verwarde herinneringen rommelden door zijn hoofd. Hij slaagde er niet in ze te ordenen. Hij wist slechts één ding zeker: hij moest hier zo snel mogelijk vandaan.

Maar hoe?

- 2 -

**I**k was van nature een proper man en ik boog me 's ochtends tegen de badkamerspiegel om mijn neusgaten te inspecteren. Ik klemde een weerbarstig haartje tussen de beentjes van een pincet, ontwortelde het met een snok, knipperde met de ogen en masseerde met duim en wijsvinger de neusvleugels. Vervolgens concentreerde ik me op de wenkbrauwen en verwijderde wat de vorige ochtend had overleefd. Ik draaide mijn hoofd links en rechts, trok gekke bekken en zag dat het goed was.

Onder het wasbekken stond de toiletzak nog zoals die er was neergezet toen ik het appartement twee jaar geleden betrok. Ik haalde de kwast, het scheermes en de plastic scheerbol eruit, roerde door de zeep tot ze opschuimde en witte mijn wangen, kin en bovenlip. Lang geleden had ik om Axelle geroepen en haar plagerig een sappige zeepzoen gegeven. Ze had tegengesputterd, een pruillip opgezet en “niet doen, papa,” gekraaid. Ik zei dat ik van haar hield tot aan de maan en terug.

“En ik twee keer,” had ze gekird terwijl ze met haar pyamamouw het goedje van haar gladde vel veegde.

De herinnering maakte me weëg.

Ik waste de restjes schuim van mijn gezicht, peuterde met het puntje van een handdoek de oren droog en slaakte een diepe zucht. Waar was die verrukkelijke tijd heen?